

Numeroasele articole științifice semnate de Lidia Kulikovski, publicate în revista *BiblioPolis*, editată de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”, sunt pentru mine importante surse de cunoaștere și inspirație. Doamna Lidia Kulikovski m-a îndemnat să studiez la USM și să învăț mai bine profesia de bibliotecar. În prezent, o consider mentorul meu drag, un model de profesionist desăvârșit în domeniu, om-enciclopedie, mereu inovativă și implicată în activități, un exemplu de empatie și atitudine pozitivă, receptivă și gata oricând să susțină și să ajute.

Stimată Doamnă Lidia Kulikovski, la frumosul popas aniversar, doresc să Vă transmit călduroase felicitări și urări de bine și de sănătate. Să trăiți din plin bucuriile curate ale vieții, culegând roadele bune ale multor generații de specialiști în domeniul biblioteconomiei.

*Cu recunoștință și mulțumiri,
Maria Cudlenco*

PUȚINE SUNT FEMEILE...

*Mihai Ștefan POIATĂ,
scriitor, publicist*

...care știi să-și facă aliați și chiar prieteni din anii care le ademenesc tot mai departe de prima tinerețe. Eu am norocul să cunosc o doamnă care, pe an ce trece, devine mai stilată, mai elegantă, mai spirituală și mai... atrăgătoare.

Nimic de mirare că o văd mereu asaltată de cei mai inteligenți, talentați și mai chipeși bărbați din Chișinău.

Rețeta succesului ei conține mai multe ingrediente, dar presupun că cele mai importante sunt: lecturile, improvizăția, umorul,

pasiunea pentru provocări neașteptate, simțul noului și creativitatea, fie că e vorba de organizarea evenimentelor, activitatea științifică, managementul proiectelor sau... rutina vieții cotidiene.

Mulți ani binecuvântați! Mă bucur nespun că vă cunosc! Sărut mâna, distinsă doamnă Lidia Kulikovski!

<https://www.facebook.com/mihai.poiata.9>

POEMUL LIDIEI

Maria PILCHIN

viața lidiei a fost de bisturiu
 viața mereu a tăiat din ea
 a mușcat din ea cum rupe leoaica
 din carnea cea fragedă
 lidia a râs a vorbit și a trecut mai departe
 așa cum trec ploile peste praf
 așa cum trece soarele peste culmile înghețate
 tot privind cum plutesc neprietenii pe gange în indii
 „vei fi om mare” îi șoptea o țigancă la bălți
 și ca să n-o răpună măreția cea mare
 ea și-a construit o cetate
 una frumoasă o bijuterie cu ziduri
 ziduri din cărți și litere
 cu virgule și puncte
 ca să reziste în fața mării vanități
 așa cum nu îi plac cele trei puncte de suspensie
 așa cum nu agreează echivocurile
 lidia fata care nu s-a speriat de tăișul rece al vorbelor
 lidia care râde și atunci când plânge
 a trecut mereu prin viață ca o luptătoare
 privind-o drept în ochi direct în față
 „o santa lucia”
 cântă ea când mută și șterge cărțile
 din cetatea ei de semne
 din cetatea ei de oameni